ORDONANȚA CURȚII (Camera de admitere în principiu a recursurilor)

29 aprilie 2025*

„Recurs – Clauză compromisorie – Admiterea în principiu a recursurilor – Articolul 170b din Regulamentul de procedură al Curții – Cerere care demonstrează importanța unei chestiuni pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii – Admiterea în parte a recursului”

În cauza C-881/24 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 19 decembrie 2024,

SC, reprezentată de A. Kunst, Rechtsanwältin,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Eulex Kosovo, cu sediul în Pristina (Kosovo),

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera de admitere în principiu a recursurilor),

compusă din domnul T. von Danwitz, vicepreședintele Curții, și domnii N. Jääskinen și M. Condinanzi (raportor), judecători,

grefier: A. Calot Escobar,

având în vedere propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatei generale, doamna J. Kokott,

dă prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Ordonanță

1 Prin recursul formulat, SC solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 6 noiembrie 2024, SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV-OP, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2024:772), prin care acesta a anulat hotărârea pronunțată în lipsă din 19 octombrie 2022, SC/Eulex Kosovo (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), și a respins cererile formulate de SC.

Cu privire la cererea de admitere în principiu a recursului

2 În temeiul articolului 58a al doilea paragraf litera (b) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, examinarea recursurilor formulate împotriva deciziilor Tribunalului referitoare la executarea unui contract care cuprinde o clauză compromisorie, în sensul articolului 272 TFUE, este condiționată de admiterea prealabilă a acestora de către Curte.

3 În conformitate cu articolul 58a al treilea paragraf din acest statut, recursul este admis, în totalitate sau în parte, potrivit normelor detaliate prevăzute în Regulamentul de procedură al Curții, în cazul în care ridică o chestiune importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii.

4 Potrivit articolului 170a alineatul (1) din Regulamentul de procedură, în situațiile prevăzute la articolul 58a al doilea paragraf din statutul menționat, recurenta anexează la cererea sa de recurs o cerere de admitere în principiu a recursului în care expune chestiunea importantă pe care o ridică recursul pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii și care cuprinde toate elementele necesare pentru a permite Curții să se pronunțe asupra acestei cereri.

5 În conformitate cu articolul 170b alineatele (1) și (3) din Regulamentul de procedură, Curtea se pronunță asupra cererii de admitere în principiu a recursului cât mai curând cu putință, prin ordonanță motivată.

Argumentația recurentei

6 În susținerea cererii sale de admitere în principiu a recursului, recurenta arată că primul, al doilea și al patrulea motiv ale acestuia, întemeiate pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), precum și al treilea motiv al acestui recurs, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, ridică chestiuni importante pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii.

7 În ceea ce privește primul și al doilea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a încălcat cerința de imparțialitate, atât obiectivă, cât și subiectivă, care decurge din articolul 41 alineatul (1) din cartă.

8 În primul rând, ea susține în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a efectuat, la punctele 56 și 57 din hotărârea atacată, o examinare comună, în raport cu articolul 41 alineatul (1) din cartă, a celui de al doilea și a celui de al treilea motiv ale acțiunii în primă instanță, privind pretinsa existență a unui conflict de interese și, respectiv, o pretinsă încălcare a principiului imparțialității. În această privință, ea arată că Tribunalul i-a impus în mod eronat, la punctele 65 și 66 din hotărârea atacată, să demonstreze existența unor „indicii obiective, pertinente și concordante” ale unui conflict de interese sau de parțialitate, în condițiile în care criteriul pertinent, stabilit de Curte în Hotărârea din 21 octombrie 2021, Parlamentul/UZ

(C-894/19 P, EU:C:2021:863, punctul 54), și în Hotărârea din 11 ianuarie 2024, Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5, punctele 47 și 52), este cel al „îndoielii legitime” cu privire la un eventual conflict de interese sau la o lipsă de imparțialitate din partea unui funcționar.

9 În al doilea rând, recurenta arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât nu ar fi respectat jurisprudența rezultată din Hotărârea din 21 octombrie 2021, Parlamentul/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, punctele 59 și 63), referitoare la lipsa imparțialității obiective, din care ar reieși că cunoașterea prealabilă a faptelor speței și participarea prealabilă la procedurile administrative a unui superior ierarhic pot da naștere unei îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea acestuia din urmă. În speță, Tribunalul ar fi omis astfel să ia în considerare atât cunoașterea prealabilă a faptelor din speță de către superioara ierarhică a recurentei, cât și faptul că, din cauza acestei cunoașteri, aceasta putea avea o opinie negativă preconcepută cu privire la recurentă.

10 Potrivit recurentei, primul și al doilea motiv invocă, pe de o parte, chestiunea nivelului adecvat al probei pentru a aprecia existența unui conflict de interese, ca „variantă” a lipsei de imparțialitate a unui funcționar. Această chestiune ar fi importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii, întrucât s-ar ridica și în alte domenii ale dreptului Uniunii.

11 Pe de altă parte, aceste motive ar privi chestiunea, de asemenea importantă pentru unitatea, coerența și dezvoltarea dreptului Uniunii, dacă jurisprudența Curții rezultată din Hotărârea din 21 octombrie 2021, Parlamentul/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), și din Hotărârea din 11 ianuarie 2024, Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), se aplică nu numai anchetelor administrative în cadrul procedurilor disciplinare, ci și oricărui alt tip de proceduri administrative, inclusiv cea care face obiectul prezentei cauze.

12 Prin intermediul celui de al treilea motiv de recurs, care privește interviul referitor la concursul intern din anul 2016, recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul la apărare atunci când a considerat, la punctul 79 din hotărârea atacată, că nu era necesar să se dispună comunicarea unor note de interviu lizibile, din cauza adnotărilor olografe pretins ilizibile ale superioarei sale ierarhice, și a unor explicații cu privire la modul în care au fost stabilite evaluările.

13 Prin intermediul celui de al patrulea motiv de recurs, recurenta susține că comunicarea prealabilă a compunerii unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs, cel puțin la cererea unui candidat, intră sub incidența cerinței de imparțialitate prevăzute la articolul 41 alineatul (1) din cartă. O astfel de comunicare prealabilă ar permite candidaților să conteste compunerea unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs dacă suspectează existența unei părtiniri sau a unui conflict de interese și să formuleze o reclamație într-un stadiu incipient. Potrivit recurentei, chestiunea astfel ridicată depășește cadrul celui de al patrulea motiv, în măsura în care aprecierea Curții va putea furniza indicații importante pentru alte cauze.

Aprecierea Curții

14 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că sarcina de a demonstra că chestiunile ridicate prin recursul formulat sunt importante pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii revine recurentului (Ordonanța din 10 decembrie 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punctul 20 și jurisprudența citată).

15 În plus, astfel cum reiese din articolul 58a al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene coroborat cu articolul 170a alineatul (1) și cu articolul 170b alineatul (4) din Regulamentul de procedură, cererea de admitere în principiu a recursului trebuie să cuprindă toate elementele necesare pentru a permite Curții să se pronunțe asupra admiterii în principiu a recursului și să stabilească, în cazul admiterii în principiu în parte a acestuia din urmă, motivele sau aspectele recursului la care trebuie să se refere memoriul în răspuns. Astfel, dat fiind că mecanismul de admitere în principiu a recursurilor prevăzut la articolul 58a din acest statut urmărește să limiteze controlul Curții la chestiunile care prezintă importanță pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii, numai motivele care ridică astfel de chestiuni și care sunt stabilite de recurent trebuie să fie examinate de Curte în cadrul recursului (Ordonanța din 10 decembrie 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punctul 21, și Ordonanța din 30 ianuarie 2023, bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, punctul 11).

16 Așadar, o cerere de admitere în principiu a recursului trebuie, în orice caz, să menționeze în mod clar și precis motivele pe care se întemeiază recursul, să identifice cu aceeași precizie și claritate chestiunea de drept invocată prin fiecare motiv, să precizeze dacă această chestiune este importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii și să expună în mod specific motivele pentru care chestiunea respectivă este importantă în raport cu criteriul invocat. În ceea ce privește în special motivele de recurs, cererea de admitere în principiu a recursului trebuie să precizeze dispoziția din dreptul Uniunii sau jurisprudența care ar fi fost încălcată prin hotărârea sau prin ordonanța atacată cu recurs, să expună în mod succint în ce constă eroarea de drept pretins săvârșită de Tribunal și să indice în ce măsură această eroare a exercitat o influență asupra rezultatului hotărârii sau al ordonanței în recurs. Atunci când eroarea de drept invocată rezultă din nerespectarea jurisprudenței, cererea de admitere în principiu a recursului trebuie să expună, în mod succint, dar clar și precis, în primul rând, unde se situează pretinsa contradicție, identificând atât punctele din hotărârea sau din ordonanța atacată cu recurs pe care recurentul le contestă, cât și pe cele din decizia Curții sau a Tribunalului care ar fi fost încălcate, și, în al doilea rând, motivele concrete pentru care o astfel de contradicție ridică o chestiune importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii (Ordonanța din 10 decembrie 2021, EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, punctul 22, și Ordonanța din 30 ianuarie 2023, bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, punctul 12).

17 În conformitate cu principiul potrivit căruia sarcina probei revine autorului unei cereri de admitere în principiu a recursului, recurentul trebuie să demonstreze că acesta ridică una sau mai multe chestiuni importante pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii, domeniul de aplicare al acestor criterii depășind cadrul hotărârii atacate cu recurs și, în definitiv, pe cel al recursului său (a se vedea în acest sens Ordonanța din 16 noiembrie 2022, EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, punctul 32, și Ordonanța din 30 ianuarie 2023, bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, punctul 15).

18 Această demonstrație implică stabilirea atât a existenței, cât și a importanței unor astfel de chestiuni, prin intermediul unor elemente concrete și proprii speței, iar nu pur și simplu prin intermediul unei analize de ordin general (a se vedea în acest sens Ordonanța din 16 noiembrie 2022, EUIPO/Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, punctul 33, și Ordonanța din 30 ianuarie 2023, bonnanwalt/EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, punctul 16).

19 În speță, trebuie să se constate, în primul rând, că cererea de admitere în principiu a recursului enunță cu precizie și claritate cele patru motive invocate în cadrul recursului, întemeiate, primul, al doilea și al patrulea, pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) din cartă și, al treilea, pe încălcarea dreptului la apărare.

20 În al doilea rând, în ceea ce privește primul și al doilea motiv de recurs, referitoare la pretinsa nerespectare de către Tribunal a cerinței de imparțialitate care decurge din articolul 41 alineatul (1) din cartă, este necesar să se considere că cererea de admitere în principiu a recursului expune în mod suficient în ce constau pretinsele erori de drept săvârșite de Tribunal, care ar rezulta din nerespectarea jurisprudenței Curții, în ce măsură aceste pretinse erori au exercitat o influență asupra rezultatului hotărârii atacate și motivele concrete pentru care astfel de erori, presupunând că sunt dovedite, ridică, fiecare, o chestiune importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii.

21 Astfel, pe de o parte, după cum s-a arătat la punctul 8 din prezenta ordonanță, din această cerere reiese că prima eroare de drept invocată constă în faptul că, la punctele 65 și 66 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi impus, cu încălcarea jurisprudenței Curții, ca recurenta să demonstreze existența unor „indicii obiective, pertinente și concordante” ale unui conflict de interese sau de parțialitate, în timp ce criteriul pertinent, astfel cum ar rezulta din această jurisprudență, ar fi cel al „îndoielii legitime” cu privire la un eventual conflict de interese sau la o lipsă de imparțialitate din partea unui funcționar, care nu pot fi înlăturate. Or, potrivit cererii menționate, dacă nu ar fi fost săvârșită o astfel de eroare, concluziile recurentei ar fi fost admise.

22 Pe de altă parte, subliniind că chestiunea nivelului adecvat al probei pentru a aprecia existența unui conflict de interese, ca declinare a lipsei de imparțialitate a unui funcționar, se ridică și în alte domenii ale dreptului Uniunii și că aplicarea uniformă a acestui nivel contribuie la coerența dreptului Uniunii, recurenta arată că chestiunea de drept astfel ridicată depășește cadrul recursului său, întrucât răspunsul la această chestiune poate avea consecințe care depășesc prezenta cauză. Procedând astfel, recurenta expune motivele concrete pentru care o atare chestiune este importantă pentru unitatea și coerența dreptului Uniunii.

23 Pe de altă parte, astfel cum s-a arătat la punctul 9 din prezenta ordonanță, din cererea de admitere în principiu a recursului reiese că a doua eroare de drept invocată este întemeiată în esență pe faptul că Tribunalul, la punctele 81 și 82 din hotărârea atacată, ar fi omis, cu încălcarea jurisprudenței Curții, să considere că cunoașterea prealabilă a faptelor speței și participarea prealabilă la procedurile administrative ale unui superior ierarhic pot da naștere unei îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea acestuia din urmă.

24 Pe de altă parte, recurenta arată că, prin această chestiune, se ridică de asemenea problema dacă jurisprudența Curții rezultată din Hotărârea din 21 octombrie 2021, Parlamentul/UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), și din Hotărârea din 11 ianuarie 2024, Hamers/Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), se aplică nu numai anchetelor administrative în cadrul procedurilor disciplinare, ci și oricărui alt tip de proceduri administrative. Or, trebuie să se constate că domeniul de aplicare al acestei chestiuni depășește contenciosul în materia funcției publice sau a contractelor de muncă.

25 În schimb și în al treilea rând, în ceea ce privește al treilea motiv de recurs, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și referitor la refuzul Tribunalului de a dispune comunicarea unor note de interviu lizibile și a unor explicații cu privire la modul în care au fost stabilite evaluările, deși, desigur, recurenta invocă o eroare de drept pretins săvârșită de Tribunal, nu este mai puțin

adevărat că ea se limitează să enunțe această eroare și să prezinte argumente de ordin general, fără a expune motivele concrete pentru care o astfel de eroare, presupunând că este dovedită, ar ridica o chestiune importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii, care ar justifica admiterea recursului. Prin urmare, este necesar să se considere că, în această privință, recurenta nu a respectat toate cerințele menționate la punctul 16 din prezenta ordonanță.

26 De asemenea și în al patrulea rând, în ceea ce privește al patrulea motiv de recurs, privind comunicarea prealabilă a compunerii unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs, cel puțin dacă un candidat solicită acest lucru, ca intrând sub incidența cerinței de imparțialitate prevăzute la articolul 41 alineatul (1) din cartă, trebuie subliniat că recurenta, pe de o parte, nu identifică eroarea de drept pe care Tribunalul ar fi săvârșit-o și care l-ar fi determinat să încalce această dispoziție și, pe de altă parte, nu prezintă motivele pentru care o asemenea eroare, presupunând că este dovedită, ar ridica o chestiune importantă pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii. Prin urmare, trebuie să se constate că, în această privință, recurenta nu a respectat toate cerințele menționate la punctele 14-16 din prezenta ordonanță.

27 Ținând seama de argumentele prezentate de recurentă, trebuie să se constate că cererea de admitere în principiu a recursului demonstrează corespunzător cerințelor legale că primul și al doilea motiv de recurs ridică chestiuni importante pentru unitatea, coerența sau dezvoltarea dreptului Uniunii.

28 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se admită în principiu în parte recursul, limitând examinarea acestuia la primul și la al doilea motiv, la care va trebui să se refere memoriul în răspuns, și să nu fie admis în principiu în rest.

Cu privire la cheltuielile de judecată

29 Potrivit articolului 170b alineatul (4) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este admis în principiu, în tot sau în parte, având în vedere criteriile enunțate la articolul 58a al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, procedura continuă potrivit prevederilor articolelor 171-190a din acest regulament.

30 În temeiul articolului 137 din regulamentul menționat, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, în hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

31 Prin urmare, întrucât cererea de admitere în principiu a recursului este admisă, cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) dispune:

1) **Admite în principiu recursul în măsura în care acesta privește primul și al doilea motiv de recurs, la care va trebui să se refere memoriul în răspuns în mod exclusiv.**

2) **Recursul nu este admis în principiu în rest.**

3) **Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături